

1. רָאָה אֶת מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי יוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עָוְתוּ, בַּשְּׁעָה שֶׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרִאשׁוֹן, נָטְלוֹ וְהִחְזִירוֹ עַל כָּל אֵילָנֵי גֵן עֵדֶן, וְאָמַר לוֹ, רָאָה מַעֲשֵׂי כַמָּה נְאִים וּמִשְׁבַּחֵי הוֹ, וְכָל מַה שֶׁבָרָאתִי בְשִׁבְלֶךָ בְּרִאתִי, תֵּן דַּעְתְּךָ שְׁלֵא תִקְלַקֵּל וְתִחַרֵּיב אֶת עוֹלָמִי, שָׂאֵם קִלְקַלְתָּ אֵין מִי שִׁיְתַקֵּן אַחֲרֶיךָ, וְלֹא עוֹד שְׂאֵת גּוֹרֵם מִיתָה לְאוֹתוֹ צַדִּיק. מִשָּׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ לָמָּה הִדְבַּר דּוֹמָה, לְאִשָּׁה עֹבְרָה שֶׁהִיתָה חֲבוּשָׁה בְּבֵית הָאֲסוּרִים, יִלְדָה שֵׁם בֵּן, גְּדֻלָּה שֵׁם וּמִתָּה שֵׁם, לְיָמִים עֹבֵר הַמְלֶךְ עַל פֶּתַח הָאֲסוּרִים, כְּשֶׁהַמְלֶךְ עוֹבֵר הִתְחִיל אוֹתוֹ הַבֵּן צוֹנֵחַ וְאוֹמֵר אֲדֹנָי הַמְלֶךְ כָּאֵן נוֹלְדָתִי, כָּאֵן גְּדֻלְתִּי, כָּאֵן חֲטָא אֲנִי נִתּוֹן כָּאֵן אֵינִי יוֹדֵעַ. אָמַר לוֹ, בַּחֲטָא שֶׁל אִמְךָ. כִּךָ בְּמִשָּׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בראשית ג, כב): הֵן הָאָדָם הִזָּה כָּאֲחָדָה, כְּתִיב (דברים לא, יד): הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לְמוֹת.

1. „Nézd Isten tetteit! Ki lehet képes helyrehozni, amit meggörbített?”(Koh7:13) Amikor az Áldott Szent megteremtette az első embert, odavezette az Éden kert minden fájához és így szólt: Nézd milyen kellemeseket és dicsérendőket csináltam. Amit csak teremtettem, mind miattad teremtettem. Legyen rá eszed, nehogy megrontsd és elpusztítsd a világomat! Ha mégis megrontod, nincs, aki utánad helyrehozza. Sőt, te okozod majd ama cadik halálát.

Mózes tanítónk esete mihez hasonlít: Egy terhes nőéhez, aki börtönben ült és fiút szült, felnevelte majd végül ott is halt meg. Jóval később elment a király a börtön bejárata elé. Ahogy odaért a király, a fiú nekiállt kiabálni: Uram királyom! Itt születtem, itt növekedtem, mily bűnöm juttatott ide, nem tudom. Így válaszolt: Anyád bűne. Épp így volt Mózesal. A Teremtés könyve így írja:(1Móz 3:22) „Íme, az ember egy lett,” míg a Tóra vége:(5Móz 31:14) „Íme, közel már halálod napja.” (Kohelet Rabba 7:13)

2. וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּהָ וּרְדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל־הָאָרֶץ: – וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיִּנְחָהוּ בְּגֵן־עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ:

2. Megáldotta őket Isten és így szólt hozzájuk: Szaporodjatok és sokasodjatok, töltsétek meg a földet és igázzátok le! Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és minden fölön csúszó vadállatt fölött! – Fogta Isten az embert és betette Éden kertjébe, hogy gondozza és őrizze. (1Móz 1:28 és 2:15-höz)

subdue; subject forcibly כבש.3

dominate; humble to another's control רדה

(Hirsch Etymological Dictionary)

4. I want to point out four major discrepancies between these two accounts:

- In the story of Adam the first, it is told that the latter was created in the image of God, while nothing is said about how his body was formed. In the account of the creation of Adam the second, it is stated that he was fashioned from the dust of the ground and God breathed into his nostrils the breath of life.

- Adam the first received the mandate from the Almighty to fill the earth and subdue it. Adam the second was charged with the duty to cultivate the garden and to keep it.

- In the story of Adam the first, both male and female were created concurrently, while Adam the second emerged alone, with Eve appearing subsequently as his halpmate and complement.

- Finally, and this is a discrepancy of which Biblical criticism has made so much, while in the first account only the name E-lohim appears, in the second, E-lohim is used in conjunction with the Tetragrammaton. (Soloveitchik: The Lonely Man of Faith p.11)

5. Majestic Man vs Man of Faith

Fenséges ember, illetve a Hit embere (u.o.)